

LÉLEK-ZET

Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2015/1.

Húsvéti örömhír

Húsvét beköszönt, böjti várakozásunk célba ér. Kedves testvér! Különleges ajándékot kapsz. Ha valami másra, többre vágysz, mint amivel rendelkezel, ami fölött te döntesz, bontsd ki! Húsvét csoda. Igazi csoda abban a világban is, ahol lemondóan szoktunk legyinteni: csodák pedig nincsenek.

Van csoda! Minden itt kezdődik el! Isten újat kezd. Túl minden emberi gondolon, érzésen. A holdbéli tájat idéző kopár szürkeséget eleven szívrózsaszínek győzik le. A „halálon” győz az „élet”. Napfogyatkozás égi csodája után naptámadat mennyei teljességet következik, amely beragyog és megvilágosít mindent: múltat, jelent, jövődőt. Legyőzi a bűnt, és annak minden következményét. Va-

lódí helyére teszi a dolgokat, ajtót nyit, a reménység ajtaját.

Húsvét van! A feltámadás valósága Isten legnagyobb ajándéka az ember számára. Élhető erőt ad a ma és a holnap megéléséhez. Az ideig való helyett az örökkévalót. Isten szeretete és kegyelme miénk lehet. Bontsd ki az ajándékot! Fogadd el! Élj vele! Boldog életed, örök életed lesz. Húsvét feltámadó Ura kínálja fel, csak neked.

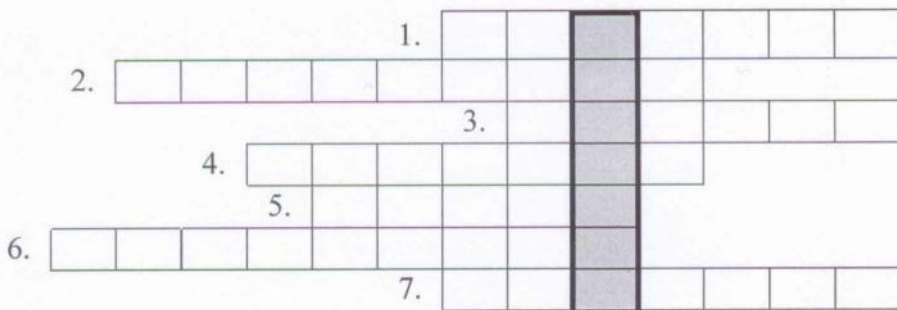
„Te vagy az, akinek idő és örökkévalóság nem szabhat határt. Reménységre szabadítottál fel minket. Maradj velünk, Jézus Krisztus.” (Zinzendorf)

Kis János

Húsvéti keresztrejtvény

1. Főpap, aki Jézus halálát kívánja
2. Passió
3. A jeruzsálemi bevonulás négy lábú eszköze
4. Római helytartó

5. Áruló tanítvány
6. Kert, ahol Jézust elfogják
7. A keresztre feszítés helye

Gyerekszaj

- Miért számon vonult be Jézus Jeruzsálembe, és nem lovon?
- Mert lecsökkent a mi szintünkre.

Áldott húsvéti ünnepet kívánunk!

Evangelikus-református teológiai esték

Manapság az egyházakban megnőtt az érdeklődés a 20. század második felének – az egyházak számára próbákkal teli – időszakára. Ez a közelmúlt iránti érdeklődés mutatkozott meg abban is, hogy a Kecskeméten sok éves hagyományokkal bíró evangelikus-református teológiai esték idei három előadásán – március 3. és 5. között – négy 20. századi teológus és egyházvezető életútjával és munkásságával ismerkedhettünk meg.

Az első alkalmon, március 3-án *Kern Mária* református lelkipásztor, a Károli Gáspár Református Egyetem Teológiai Karának volt oktatója beszélt egykori professzora, *Vályi Nagy Ervin* életéről és teológiájáról. Vályi Nagy Ervin (1924–1993) 1980 és 1985 között volt a Budapesti Református Teológiai Akadémia Rendszeres Teológiai Tanszékének professzora. A személyes emlékekkel is tarkított előadásból megtudhattuk, hogy teológiai megközelítésében rendkívül széles látókörű volt, a dogmatika és az etika több területével is foglalkozott. Érdeklődéssel fordult a korabeli nyugati teológiai irányzatok felé is. Ugyanakkor mind a 2. világháború idején, mind az 1950-es években arra hívta fel a figyelmet, hogy a teológiának nem szabad történelmi korokhoz alkalmazkodnia, és nem feladata az egyháznak az adott politikai rendszerek teológiai legitimálása.

Másnap *dr. Korányi András* evangelikus lelkész, egyháztörténész, az Evangelikus Hittudományi Egyetem tanára előadását hallhattuk, aki a 20. század második felének két emblemikus evangelikus püspökéről, *Ordass Lajosról* és *Káldy Zoltánról* beszélt.

Ordass Lajos (1901–1978) a megalkuvás nélküli hit, a kiállás példája. 1945-ben választották püspökké. Annak ellenére, hogy püspöki tisztségéről nem mondott le, kétszer is (1948-ban és 1958-ban) törvénysértő módon félreállították. Ordass püspök teológiai alapállását a Bibliához és az eredeti

lutheri tanokhoz való szilárd ragaszkodás jellemezte.

Félreállítás után Káldy Zoltán (1919–1987) követte őt a püspöki székből, aki egyházpolitikailag hajlíthatatlan elődjéhez képest merőben más utat választott. Káldy, aki korábban az evangélikációs mozgalom nagyhatású igehirdetőjeként vált ismertté, a kommunista államhatalom iránti lojalitásában és együttműködésben vélte megtalálni az egyház további működésének zálogát. Ennek érdekében sok más korabeli egyházvezetőhöz hasonlóan még az állambiztonsági szervekkel való együttműködést is vállalta. Munkatársaival kidolgozta az ún. diakóniai teológiát, mely az egyház társadalom felé végzett szolgálatát helyezte a középpontba, ami bizonyos értelemben a szocializmus építésében való részvételt is hivatott volt alátámasztani. Az előadó ugyanakkor fontosnak tartotta a pozitívumok kiemelését is: Káldy Zoltán püspökként is kiváló igehirdető volt, és a nemzetközi egyházi szervezetekben is fontos szerephez jutott. E téren végzett tevékenységének csúcspontjaként a Lutheránus Világszövetség 1984-es budapesti világggyűlésén a szervezet elnökévé választották.

Korányi András két könyvet ajánlott a hallgatóság figyelmébe. Az egyik – a nemrég elhunyt lelkész-egyháztörténész – *Böröcz Enikő* Ordass Lajosról szóló könyve (*Egyházfő viharban és árnyékban – Ordass Lajos evangelikus hitvalló püspöki szolgálata*, Luther Kiadó, 2012), a másik saját disszertációja, amely Káldy püspök szolgálatát mutatja be (*Hanem szeretni is – Káldy Zoltán püspöki szolgálata itthon és külföldön*, Luther Kiadó, 2012).

A sorozat utolsó előadását *Karsai Eszter*, a Budapest-Klauzál téri református gyülekezet lelkipásztora tartotta. Ő elődje, *Farkas József* (1914–1999) szolgálatát mutatta be. Farkas

József párbeszédet folytató, tabukat döntögető szolgálatával, sokszor meghökkentő igehirdetéseivel azt tekintette feladatának, amit valójában az egyház mindenkori feladatának is tekinthetünk, hogy Jézus Krisztust társadalmi helyzetre való tekintet nélkül közel hozza a ma emberéhez.

Fontos, hogy ezt az ellentmondásos kor-

szakot a maga egészében, minden pozitívumával együtt ismerhessük meg, így láthatjuk tisztábban múltunkat, ami a jelen problémáinak jobb megértéséhez is hozzásegíthet. Ehhez járult hozzá ez az előadás-sorozat is.

Ittész Ádám

Női világimanap – nem csak a nőkért

Az idei, március 6-i *ökumenikus női világimanapot* az eddigi hagyományokkal ellentétben új helyszínen, a református konviktus dísztermében rendeztük meg. A változás nem befolyásolta a felkészülést, amelynek az evangélikus lelkészi hivatal adott otthont, s amelyen keddről keddre tizenegyen-tizenhatan jöttünk össze a város minden keresztény felekezetéből. Az idei alkalmat a bahamai testvérek készítették elő, témája az a jézusi kérdés, amelyet a tanítványoknak tett fel a lábmosáshoz kapcsolódóan: „*Értitek, hogy mit tettem veletek?*” (Jn 13,12b)

A szigetek életéről, történetéről *Vetéssy Katalin* református testvér tartott fényképekkel illusztrált előadást, az oltárt tengeri csigákkal, déli gyümölcsökkel, a Bahamák zászlajával és a nemzeti jelképek számító flamingókkal díszítettük, az oltárterítő a kék tengert és a napsütötte homokot idézte. Az elhangzó imádságok alatt vetített képek és a zenekar közreműködése segítették az elmélyülést. Az igehirdetés szolgálatát *Borsos-Pintér Nóra* református iskolalelkész végezte, a hallgatóság számára aktualizálva a kiválasztott történetet. Az alkalom végén tartott szeretetvendégség a térség fogásait hozta el a megjeleneteknek a hal- és avokádókrémes szendvicsekkel, a gyümölcsökkel és a kókuszos süteménnyel.

A Bahama-szigetek a földgolyó másik felén, Közép-Amerika magasságában található, az őket foglalkoztató problémák egy része azonban számunkra is ismerősek. Az imaes-

ten könyörögtünk a nassaui szegénynegyed lakóiért, és a mélyszegénységben élők sokaságáért a világ más tájain. A testi, lelki vagy szexuális erőszak áldozatai, vagy a gyermeküket egyedül nevelő édesanyák szintén itt élnek közöttünk – az értük mondott imáknak itt is volt, van helye. Gyógyulást kértünk a rákkal és köztük is a mellrákkal küzdőknek, az AIDS-fertőzötteknek, és Isten elé vittük a hozzátartozójukat elvesztett családtagokat.

Az evangélikus gyülekezetet hárman képviseltük: *Sárkány Tiborné* az adománygyűjtést vezette, *Lukács Zsuzsa* és én az imádságolásban vettünk részt. Gazdagító élmény volt megélni a közösséget a görög- és római katólikus, református és baptista testvérekkel, mint szolgatársakkal, és imádságban együtt tölteni néhány órát az alkalmon résztvevőkkel. A felajánlások itthon maradó részét a magyarországi anyaothonok támogatására fordítja a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa, így az odafordulás gyakorlati módon is megvalósul.

Számomra még egy különlegességet tartogatott az imanap. A Sion Szeretetotthonban az imanapot követő vasárnapon is megtartják a liturgiát azok számára, akik koruk vagy állapotuk miatt a pénteki alkalmon nem tudnak részt venni. Ennek az estének prédikációs szolgálatára kért fel *Kern Mária*, így lehetőségem nyílt az igében való elmélyedésre, és ezáltal még közelebb kerülni a hallgatósághoz és magához az alkalomhoz.

Kovács Kata

Vezetett vezetőként szolgálni (Felügyelői konferencia, Piliscsaba, március 20–21.)

A 2015. év böjti időszakában ajándékot kaptam Istentől. Gyülekezetünk felügyelőjének egyéb irányú elfoglaltsága miatt én vehettem részt Isten „vezetőképzőjében”. Ezt a címet adta ugyanis *dr. Varga Gyöngyi*, az Evangélikus Hittudományi Egyetem docense az alkalom első napjának esti óráiban elhangzott előadásának.

A konferencia célja az volt, hogy segítséget adjon a Déli Egyházkerület gyülekezeteiben szolgáló világi vezetők részére felelősségteljes tisztségükből fakadó feladataik elvégzéséhez.

Mindannyian vezetők és vezetettek vagyunk profán értelemben akkor is, ha nem vagyunk vezető beosztásban valahol, hiszen vannak családtagjaink vagy más módon hozzánk kapcsolódó személyek, akiket vezetnünk kell, vannak, voltak szüleink – és sokszor még a gyermekeink is ebbe a helyzetbe kerülnek –, akik vezetnek minket. Bízom benne, hogy szent értelemben is vezetettek vagyunk mindannyian, akik ezt a hírlevelet olvassuk, méghozzá Isten vezetettjei.

A bibliai alapozás az *Ó-* és az *Újszövetség* vezetőiről szól. A bibliai vezetők három alapvető csoportja az *Ószövetség* idején a próféta, a pap és a király volt, az *Újszövetségben* pedig Jézus személyében mindhárom egyesült. Ez az írás nem ad lehetőséget arra, hogy ismeressem *dr. Varga Gyöngyi* lenyűgöző tudását, a hallgatói felé sugárzó végtelen alázatról és empátiáról tanúskodó előadását. Álljon itt csak kvintesszenciaként a 21. század felügyelőinek „munkaköri leírása” bibliai alapokon:

közösségépítés/kommunikáció – *communio*;
vezetés, gondoskodás, védelem;
álmok, célok és remények;
munkaszervezés: feladatok meg- és leosztása;

„minőségbiztosítás”: a legjobbat magamból – a legjobbat a másoknak;
meditáció/közvetítés, közben járás (középen állás);
hivatásgondozás, erőforrások felfedezése, merítés!;
„spirituális önismeret” gyakorlása.

Az első estét a *Lutheránia* énekkar kamarakórusával közös korál-éneklés zárta. A második nap délelőttjén *dr. Velkey György*, a Bethesda Gyermekkorház főigazgatója lebentette fel előttünk a fátylat vezetői és gyógyító tevékenysége, de még családapai működése titkairól is. Előadásának címe – bár ezt az alkalmat inkább gyógyító áhítatnak nevezném – *A vezető képe önmagáról, az emberről és az Istenről – „osztó/szorzó” vezetők* volt. Írásos anyag nem áll rendelkezésemre, ezért saját jegyzeteimből villantok fel gondolatokat, és ajánlom őket továbbgondolásra, elmélkedésre.

A vezetés erő. Eszközei: Isten-kép – emberkép – énkép. Az *Ószövetség* embere a törvények által vezetett ember; a vezetők ereje a kiválasztottság érzéséből ered. Jézus vezetési stílusa: erő és csend, hatalomnélküliségben megjelenő hatalom. A vezetett vezetőnek szüksége van napi elcsendesedésre, önámítás nélküli önmegfigyelésre, hogy aztán ismét tudjon emberként nem ítélni, de vezetőként döntést hozni. Hogyan lehet az embereket megnyitni a célokra? Vállalható, emberséget lefedő célt kell meghatározni; a magasztos célok elérése érdekében az utat járhatóvá kell tenni. Az igazi vezetői erő feltétele a kiüresedés, a csend.

„*Lemondás. Utánozzuk Istennek a teremtésben megnyilvánuló lemondását. Isten – bizonyos értelemben – lemond arról, hogy minden legyen. Nekünk arról kell lemond-*

nunk, hogy valami legyünk. Ez az egyedüli jó, amire képesek vagyunk. (...) Csak az a miénk, amiről lemondunk, amiről nem mondunk le, kicsúszik a kezünkől. Ebben az értelemben nem is lehet a miénk az, ami nem járt Istennél.” (Simone Weil: Jegyzetfüzet)

Nem maradt helyem az osztó és szorzó vezetők jellemzőinek leírására. Ha valakinek felkeltettem a kíváncsiságát, hogy milyenek

is ők, olvasson bele *Lis Wieseman: Szorzók – Intelligenciafokozó vezetők* című könyvébe.

Szüntelen vezetettséget kívánok minden olvasónak.

Szeretettel:

Komlódiné Alföldi Erzsébet

Hittanversenyés élményeink

Március 21-én tartották az egyházunk országos irodájának gyülekezeti és missziói osztálya által szervezett országos hittanverseny második fordulóját. Az egyházi iskolában tanuló diákok számára Rákoskeresztúron volt a verseny, Kecskemétről a legnagyobbakkal ezért oda mentünk, a kisebbeknél viszont gyülekezeti kategóriában indultunk, az ő megmérettetésük végett Kiskőrösre utaztunk. A legkisebbeknek nem akadt kihívójuk, így ők képviselik majd egyházmegyénket a piliscsabai országos fordulón, a többiekkel azonban útra keltünk azon a márciusi napon.

A résztvevők: *Feyér Csanád, Fülöp Dorka, Kökény Abigél, Tihanyi Gyöngyvér (1–2. osztály), Feyér Zétény, Katona Léna, Mayer Kristóf, Rozmán Endre (3–4. osztály), Balázs Viktor, Boda-Papp Benedek, Fülöp Anna, Tihanyi Virág (5–6. osztály), Berta Zsófia, Molnár Dóra, Palkovits Anna, Sárkány Kata (7–8. osztály).*

Kiskőrösön

Az előző évhez hasonlóan idén is indult gyülekezetünk az országos hittanversenyen négy korcsoportban. Én az 5–6. osztályosok alkotó csapatát tagja voltam, a csapattársaim pedig Virág, Beni és Viktor voltak. Az elején a csapatban dolgozás nagyon nehezen ment, mi Virággal tudtunk együtt dolgozni, a fiúk pedig egymással. Az első pár hétben így készültünk, míg nem a verseny előtti csütörtökön végre beindult a csapatmunka szekere. A következő napok nagy izgalomban teltek, amíg elérkezett a szombat, és indulhattunk Kiskőrösre.

Reggel 8-kor indultunk a lelkeszi hivatal elől nyolcan: *János bácsi, Léna, Endre, Zétény, Virág, Beni, én és az izgalom.* A kocsiúton már fergeteges hangulat volt, jót beszélgettünk, és már reggel 9 óra előtt sós pereccel lett tele a kocsis. Mikor megérkeztünk Kiskő-

rösre, az imaházban már ott volt háromból két ellenfelünk: Dunaujváros és Kisapostag. Nemsokára megérkeztek a szegediek is, így kezdetét vette a napunk fontosabb része.

Egy kis áhítattal kezdtük az alkalmat, majd korcsoportonként elvonultunk megírni a versenyt. Minderre egy óránk volt, a végén pedig be kellett mutatni egy állóképet. A csapatban dolgozás jól ment, nagyon jól éreztem magam.

A verseny után elmentünk *Petőfi Sándor* szülőházába. Itt egy kedves néni körbevezetett minket, fotó is készült. Ezután ellátogattunk a templomba, ahol megtudtuk, hogy már a török idők után éltek evangélikusok Kiskőrösön.

A séta után következett az eredményhirdetés. A 3-4. korosztály győztese Szeged lett, a mieink másodikak lettek.

A mi korosztályunk (5–6. osztályosok) helyezései: 4. Dunaújváros; 3. Kisapostag; 2. Kecskemét (azaz mi); 1. Szeged.

Egy cseppet sem voltunk csalódottak, inkább nagyon örültünk. Az ebédet a Kurta étterem nevezetű helyen ettük, nagyon finom volt. Hazafelé is nagyon jó hangulat volt, talán jobb, oldottabb is, mint odafelé.

Nagyon köszönjük *Enikő* néninek és János bácsinak a segítségét, a felkészítést!

Fülöp Anna

Rákoskeresztúron

Erre a hittanversenyre már a felkészülés is nagy élmény volt számomra. Sokat nevetünk, beszélgettünk a tanulás alatt. A hittanverseny témája az idő volt. Mikor beértünk a

rákoskeresztúri iskolába, szívélyesen fogadtak minket, majd megmutatták a termet, ahol lepakolhattunk. Ezután egy rövid áhítat következett egy kis énekléssel.

Mikor elfoglaltuk a termeket, elmagyarázták a verseny szabályait, majd nekifogtunk a feladatoknak. A feladatok nagyon ötletesek, néha viccesek voltak. A verseny alatt, azt hiszem, mindenki jól érezte magát az együtt töltött percek miatt. A feladatok sikeres megoldása után tartottunk egy kis ebédszünetet. Ezután következett a rövid áhítattal egybekötött eredményhirdetés. Nagyon kíváncsiak voltunk már. A harmadik helyezést értük el. Mindenképp egy élmény volt számomra. Köszönöm, hogy részese lehettem!

Molnár Dóra

Tatjana Nesheva kiállítása

A kecskeméti bolgár kisebbségi önkormányzat és gyülekezetünk folyamatosan jó kapcsolata eredményeképpen újabb és újabb művészi élményekkel gazdagodhatunk. Pár hónapja *Milena Mladenova* képeit tekinthetjük meg, most egy másik művésznő, *Tatjana Nesheva* alkotásaiban gyönyörködhetünk templomunk karzatán.

A tárlat a február 15-i istentisztelet után nyílt meg. *Dr. Szeberényi Gyula Tamás* alpolgármester rövid köszöntőjében áttekintette a bolgár történelem és művészet fő jellegzetességeit. A megnyitón megjelentek a bolgár kisebbségi önkormányzat vezetői is.

Tatjana Nesheva sokarcú művész: eredetileg üveg- és szilikátművészetet tanult, de köztéri szoborkompozícióiról is ismert. Hozzánk eredeti, ázsiai motívumokban gazdag akva-

relljeit és selyemfestményeit hozta el. Csendéleteit, tájképeit a természet ihlette. Allegóriái mögött felsejlik a transzcendencia. Talán legmegragadóbb egyik tájképe, melynek címe magáért beszél: *Isten kertje*.

Károlyfalvi József

Új alkalom

Szeretettel hívunk minden érdeklődőt – presbitereket, dolgozó felnőtteket – arra az alkalmunkra, amelyet havonta egyszer a presbiteri gyűlések után tartunk, s amelyen egy-egy egyház, hitközösség életével és tanításával ismerkedhetünk.

Az első alkalom április 23-án (csütörtökön) 17³⁰ órakor lesz a templomban. Vendégünk: *Varga Nándor* református lelkész.

Lélek-zet - A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2015/1. szám - Húsvét

Szerkesztő: Hulej Enikő. Olvasószerkesztő: Zsolcziné Vítális Judit.

Lelkési Hivatal címe: 6000 Kecskemét, Arany János u. 1. Telefon: 76/323-506; mobil: 20/824-3391; e-mail: janos.kis@lutheran.hu; hulejeniko@gmail.com. Honlap: <http://kecskemethu.lutheran.hu>

Soli Deo Gloria közhasznú alapítványunk adószáma: 19049498-1-03

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035